

§. 42.

601. Εικάζουσι δὲ τοὺς ὕστερον ἀνακτίσαι διανοουμένους οἰωνί-
 σασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἴτε διὰ τὰς συμφορὰς, εἴτε καὶ
 καταρρασαμένου τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ παλαιὸν ἔθος (καθάπερ
 καὶ ὁ Κροῖσος ἐξελὼν τὴν Σιθηνὴν, εἰς ἣν ὁ τύραννος κατ-
 ἔφυγε Πλαυκίας, ἀρὰς ἔθετο κατὰ τῶν τειχιούντων πάλιν τὸν
 τόπον) ἐκεῖνου μὲν οὖν ἀποστῆναι τοῦ χωρίου, ἕτερον δὲ τει-
 χίσαι. Πρῶτοι μὲν οὖν Ἀστυπαλαιεῖς, οἱ τὸ Ροίτειον κατασχόν-
 τες, συνώκησαν πρὸς τῷ Σιμόεντι Πόλιον, ὃ νῦν καλεῖται Πό-
 λισμα, οὐκ ἐν εὐεργεῖ τόπῳ· διὸ κατεσπάρθη ταχέως. Ἐπὶ δὲ
 τῶν Λυδῶν ἢ νῦν ἐκτίσθη κατοικία, καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν
 πόλις γε ἦν· ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ' ὀλίγον,
 602. ὡς εἴρηται, τὴν αὐξήσιν ἔσχεν. Ἐλλάδικος δὲ χαριζόμενος τοῖς
 Ἰλιεῦσιν, οἷος ὁ ἐκεῖνου θυμὸς, συνηγορεῖ τῷ τὴν αὐτὴν εἶναι
 πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε. Τὴν δὲ χώραν, ἀφανισθείσης τῆς πό-
 λεως, οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ροίτειον ἔχοντες διενείμαντο, καὶ
 τῶν ἄλλων ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων, ἀπέδοσαν ὃ ἀνοικι-
 σθείσης.

§. 43.

Πολυπίδακεν δὲ τὴν Ἰθὴν ἰδίως οἰονται λέγεσθαι, διὰ τὸ
 πλῆθος τῶν ἐξ αὐτῆς ρεόντων ποταμῶν· καθ' ἃ μάλιστα ἢ
 Δαρδανικὴ ὑποπέπτωκεν αὐτῇ *καὶ* μέχρι Σκήψεως, καὶ τὰ περὶ
 Ἰλιον. Ἐμπειρος ὁ ὢν τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπιχώριος ἀνὴρ, ὁ
 Δημήτριος, *τότε μὲν* οὕτως λέγει περὶ αὐτῶν· Ἔστι γὰρ λόφος
 τις τῆς Ἰθῆς Κότυλος· ὑπέσκειται ὃ οὗτος ἑκατόν που καὶ εἴ-
 κοσι σταδίαις Σκήψεως· ἐξ οὗ ὃ τε Σκάμανδρος ρεῖ καὶ ὁ Γρά-
 νικος, καὶ Αἴσηπος· οἱ μὲν πρὸς ὄρντον καὶ τὴν Προποντίδα,
 ἐκ πλειόνων πηγῶν συλλειβόμενοι, ὁ δὲ Σκάμανδρος ἐπὶ θύσιν

ἐκ μιᾶς πηγῆς· πάσαι δ' ἀλλήλαις πλησιάζουσιν ἐν εἴκοσι στα-
δίων περιεχόμεναι διαστήματι· πλείστον δ' ἀφέστηκεν ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τὸ τοῦ Αἰσίου τέλος, σχεδὸν τι καὶ πεντακοσίους στα-
δίους. Παρέχει δὲ λόγον, πῶς φησιν ὁ Ποιητής,

Κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρόοω, ἔνθα δὲ πηγαὶ

Δοικί ἀναίστους Σκαμάνδρου δεινήεντος.

Ἡ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει,

ὃ ἐστὶ Θερμῶ· ἐπιφέρει δὲ,

Ἀμφὶ δὲ καπνὸς

Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρός·

Ἡ δ' ἑτέρα θίρει προρέει εἰκυῖα χαλάζη,

Ἡ χιόνι ψυχρῇ.

Οὔτε γὰρ Θερμὰ νῦν ἐν τῷ τόπῳ εὐρίσκεται, οὔθ' ἡ τοῦ Σκα-
μάνδρου πηγή ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐν τῷ ὄρει καὶ μία, ἀλλ' οὐ
δύο. Τὰ μὲν οὖν Θερμὰ ἐκλείψασθαι εἰκός· τὸ δὲ ψυχρὸν κατὰ
διάδυσιν ὑπεκρέον ἐκ τοῦ Σκαμάνδρου κατὰ τοῦτο ἀνατέλλειν
τὸ χωρίον, ἢ* καὶ* διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ
τοῦτο τὸ ὕδωρ λέγεσθαι τοῦ Σκαμάνδρου πηγὴν· οὕτω γὰρ
λέγονται πλείους πηγαὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

§. 44.

Συμπίπτει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Ἄνδριος ἀπὸ τῆς Καρησηνῆς,
ὄρεινῆς τινος πολλαῖς κόμαις συνωκισμένης, καὶ γεωργουμένης
καλῶς, παρακειμένης τῇ Δαρδανικῇ μέχρι τῶν περὶ Ζελεῖαν
καὶ Πιτύειαν τόπον· ὠνομάσθαι δὲ τὴν γῶραν φασὶν ἀπὸ τοῦ
Καρήσου ποταμοῦ, ὃν ὠνόμασεν ὁ Ποιητής·

Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε·

τὴν δὲ πόλιν κατεσπάσθαι τὴν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ. Πάλιν
δ' οὗτός φησιν· ὁ μὲν Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοδίτης· εἰ
μὴ ἄρα ὁ εἰς τὸν Γράνικον ἐμδᾶλλον Ῥῆσός ἐστιν. Ἐπτάπορος
δὲ, ὃν καὶ Πολύπορον λέγουσιν, ἐπτάκις διαδινόμενος ἐκ θοδῶ.

603. τῶν περὶ τὴν Καλὴν πεύκην χωρίων ἐπὶ Κελαινᾶς κώμην ἰοῦσι, καὶ τὸ Ἀσκληπίειον, ἴδρυμα Λυσιμάχου. Περί δὲ τῆς Καλῆς πεύκης Ἄτταλος ὁ πρῶτος βασιλεύσας οὕτως γράφει· τὴν μὲν περίμετρον εἶναί φησι ποδῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι, τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ρίζης διήκειν καὶ ἕως ἐπὶ ἐξήκοντα καὶ ἑπτὰ πόδας, εἴτ' εἰς τρία σχιζομένην ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, εἶτα πάλιν συναρμομένην εἰς μίαν κορυφὴν, ἀποτελοῦσαν τὸ πᾶν ὕψος δυοῖν πλέθρων, καὶ πεντεκαίδεκα πηγῶν Ἀδραμυττίου δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα σαδίους. Κάρησος δ' ἀπὸ Μαλοῦντος ρεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαιίου τῆς Τενεδίων περαιᾶς· ἐμβαλλεῖ δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον· Ῥοδῖος δὲ ἀπὸ Κλεανδρίας καὶ Γόργου, ἃ διέχει τῆς Καλῆς πεύκης ἐξήκοντας σαδίους· ἐμβαλλεῖ δ' εἰς τὸν Αἴνιον.

§. 45.

Τοῦ δ' αὐλώνος τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον ἐν ἀριστερᾷ τῆς ρύσεως αὐτοῦ πρῶτον ἐστὶ Πολίχνα, τειχῆρες χωρίον, εἴθ' ἡ Παλαισκήψις, εἴτ' Ἀλιζώνιον, τοῦτ' ἤδη πεπλασμένον πρὸς τὴν τῶν Ἀλιζώνων ὑπόθεσιν, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· εἶτα Κάρησος ἐρημία, καὶ ἡ Καρησηγὴ, καὶ ὁμώνυμος ποταμὸς, ποιῶν καὶ αὐτὸς αὐλῶνα ἀξιόλογον, ἐλάττω δὲ τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον. Τὰ δ' ἐξῆς ἤδη τὰ τῆς Ζελείας ἐστὶ πεδία καὶ ὀροπέδια καλῶς γεηγρούμενα· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ Αἴσηπου μεταξὺ Πολίχνας τε καὶ Παλαισκήψεως ἡ Νέα Κώμη, καὶ Ἀργυρία· καὶ τοῦτο πάλιν τακτέον πλάσμα πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως σωθεῖν τὸ,

ὄθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Ἡ οὖν Ἀλύβη ποῦ, ἡ Ἀλόπη, ἡ ὅπως βούλονται παρενομαζεῖν, ἐγγρῆν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι παρατριψαμένους τὸ μέτωπον,

καὶ μὴ χωλὸν ἔαν καὶ ἔτοιμον πρὸς ἔλεγχον, ἀπαξ ἤδη ἀπο- 603.
 τετολημηκότας. Ταῦτα μὲν οὖν ἕνσασιν ἔχει τοιαύτην. Τάλλα δὲ
 ὑπολαμβάνομεν, ἢ τὰ γε πλείεσσα, δεῖν προσέχειν, ὡς ἀνδρὶ
 ἐμπείρῳ καὶ ἐντοπίῳ, φροντίσαντί τε περὶ τούτων τοσοῦτον,
 ὥστε τριάκοντα βίβλους συγγράψαι στίχων ἐξήγησιν μικρῶ
 πλειόνων ἐξήκοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρώων. Φησὶ δ' οὖν τὴν
 Παλαισκήψιν τῆς μὲν Αἰνεΐας διέχειν πεντήκοντα σαδίους, τοῦ
 δὲ ποταμοῦ τοῦ Αἰσθήπου τριάκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς Παλαισκήψεως
 ταύτης διατεῖναι τὴν ὁμωνυμίαν καὶ εἰς ἄλλους πλείους τόπους.
 Ἐπάνημεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθεν περ ἀπελίπομεν.

§. 46.

Ἔστι δὴ μετὰ τὴν Σιγειαῖδα ἄκραν καὶ τὸ Ἀχίλλειον ἢ Τενε- 604.
 δίων περαία, τὸ Ἀχαΐιον, καὶ αὐτὴ ἢ Τένεδος, οὐ πλείους τῶν
 τετταράκοντα σαδίων διέχουσα τῆς ἠπειροῦ· ἔχει δὲ τὴν περί-
 μετρον ὅσον ὀγδοήκοντα σαδίων, καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λι-
 μένας δύο, καὶ ἱερόν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος· καθάπερ καὶ
 ὁ Ποιητὴς μαρτυρεῖ·

Τενέδοιό τε ἴρι ἀνάσσεις,

Σμινθεῦ.

Περίκειται δ' αὐτῇ νητρία πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, ἃ κλοῦσι
 Καλύδνας, κειμένας κατὰ τὸν ἐπὶ Λεκτὸν πλοῦν· καὶ αὐτὴν
 δὲ τὴν Τένεδον Καλύδναν τινὲς εἶπον, ἄλλοι δὲ Λεύκοφρον.
 Μυθεύουσι δ' ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν Τέννην, ἀφ' οὗ καὶ τοῦ-
 νομα τῆ νήσω, καὶ τὰ περὶ τὸν Κύκνον, Θραῖκα τὸ γένος,
 πατέρα δ', ὡς τινες, τοῦ Τέννου, βασιλέα δὲ Κολωνῶν.

§. 47.

Ἦν δὲ τῷ Ἀχαΐῳ συνεχῆς ἢ τε Λάρισσα, καὶ Κολωναί,

604. τῆς Τενεδίας οὔσαι πρότερον, καὶ ἡ νῦν Χρῦσα, ἐφ' ὕψους τινοῦ πετρώδους ὑπὲρ τῆς Θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξιτὸς, ἡ τῷ Λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχῆς· νῦν δ' ἡ Ἀλεξάνδρεια συνεχῆς ἐστὶ τῷ Ἀχαιῶ· τὰ δὲ πολίσματα ἐκεῖνα συνωκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία ἐστὶ, καὶ τὴν χώραν ἔχουσιν ἐκεῖνοι· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ νῦν κεῖται ἡ Ἀλεξάνδρεια, Συγία ἐκαλεῖτο.

§. 48.

Ἐν δὲ τῇ Χρῦση ταύτῃ καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν, καὶ τὸ σύμβολον, τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὃ μῦς ὑπόκειται τῷ ποδί τοῦ ξοάνου. Σκόπα δ' ἐστὶν ἔργα τοῦ Παρίου· συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἰσορίαν, εἴτε μῦθον, τούτῳ τῷ τόπῳ τὴν περὶ τῶν μυῶν. Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφίγμένοις Τεύκροις (οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος, ὃ τῆς ἐλεγκτίας ποιητής· ἠκολούθησαν δὲ πολλοὶ) χρησμός ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν· νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθήσαν διαφαγεῖν ὅσα σκύτινα τῶν τε ὀπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μείναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἰδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ κατονομάσαι. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύοντάς φησι μύας περὶ τὸ ἱερόν νομισθῆναί τε ἱεροῦς, καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευασθῆναι βεβηκὸς ἐπὶ τῷ μυί. Ἄλλοι δ' ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀφίχθαι τινα Τεῦκρόν φασιν ἐκ δήμου Τρώων, ὃς νῦν* ὁ* Ξυπετεῶν λέγεται· Τεῦκρους δὲ μηδένας εἰσεῖν ἐκ τῆς Κρήτης. Τῆς δὲ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς ἐπιπλοκῆς τῶν Τρώων τιθέασιν σημεῖον, καὶ τὸ παρ' ἀμφοτέροις Ἐριχθόνιον τινα γενέσθαι τῶν

605. ἀρχηγετῶν. Λέγουσι μὲν οὖν οὕτως οἱ νεώτεροι· τοῖς δ' Ὀμή-

ρου μάλλον ἔπεσι συμφωνεῖ τὰ ἐν τῷ Θήβης πεδίῳ , καὶ τῇ βοῶ. αὐτόθι Χρῦση ἰδρυμένη ποτὲ, δεικνύμενα ἔχθη· περὶ ὧν αὐτίκα ἐροῦμεν. Πολλαχοῦ δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθέως ὄνομα, καὶ γὰρ περὶ αὐτὴν τὴν Ἀμαξιτὸν χωρὶς τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθείου, δύο τόποι καλοῦνται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισσαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια καλούμενον, καὶ ἐν Ρόδῳ, καὶ ἐν Λίνδῳ, καὶ ἄλλοθι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον. Χωρὶς δὲ καὶ τὸ Ἀλήσιον πεδῖον, οὐ μέγα, ἐντὸς τοῦ Λεκτοῦ, καὶ τὸ Τραγασαῖον ἀλοπήγιον αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς Ἀμαξιτῷ· Ἐπὶ δὲ τῷ Λεκτῷ βωμὸς τῶν δώδεκα θεῶν δεῖκνυται· καλοῦσι δ' Ἀγαμέμνονος ἴδρυμα· ἐν ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ ἐστὶ τὰ χωρία ταῦτα, ὡς ἐν διακοσίαις σταδίαις, ἢ μικρῷ πλείοσιν· ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὰ περὶ Ἄβυδον ἐκ θατέρου μέρους, μικρὸν δ' ὅμως ἐγγυτέρω ἢ Ἄβυδος.

§. 49.

Καίμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, ἔλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων, καὶ ὁ Ἀδραμυττηνὸς κόλπος ἐκδέχεται, ἐν ᾧ τοὺς πλείους τῶν Δελέγων κατοικίζων ὁ Ποιητὴς φαίνεται, καὶ τοὺς Κίλικας διττοὺς ὄντας. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μιτυληναίων ἐστὶν αἰγιαλὸς, κώμας τινὰς ἔχων κατὰ τὴν ἠπειρὸν τῶν Μιτυληναίων. Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ ῥάχης, ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἰδην, ὑπέρεκειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν· ἐν οἷς πρῶτον τοὺς Δέλεγας ὁ Ποιητὴς ἰδρυμένους πεποίηκεν.

§. 50.

Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ προσλη-

605. πτέον, ὅτι Πήδασόν τινα λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπὸ Ἄλτη τεταγμένην·

Ἄλτεω, ὃς Λελύγεσσι φιλοπτολίμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

Καὶ νῦν ὁ τόπος δεικνύται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ, ὑπὸ Σατνιόεντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγορευόμενον, ἀλλὰ ποταμὸς, ἐφ' ᾧ ἰδρύται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. Ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ὁ Ποιητής·

Σάτνιον οὐτάσε δουρὶ μεταλμενος ὀξυόεντι,
Ἡνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
Ἡνεπι βουκολίοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.

Καὶ πάλιν,

606. Ναῖς δὲ Σατνιόεντος εὐρῴεΐται παρ' ὄχθας,
Πήδασον χιπεινήν.

Σατνιόεντα δ' ὑπερῶν εἶπον· οἱ δὲ Σατνιόεντα· ἔστι δὲ χεῖμα ὄρος μέγας· ἄξιον δὲ μνήμης πεποιήκεν ὀνομάζων ὁ Ποιητής αὐτόν. Οὗτοι δ' οἱ τόποι συνεχεῖς εἰσι τῇ Δαρδανίᾳ καὶ τῇ Σκηψίᾳ, ὥσπερ ἄλλη τις Δαρδανία, ταπεινοτέρα δέ.

§. 51.

Ἀσσίων δ' ἐστὶ νῦν καὶ Γαργαρέων ἕως τῆς κατὰ Λέσβου Θαλάττης, περιεχόμενα τῇ τε Ἀντανδρία, καὶ τῇ Κεβρηνίων, καὶ Νεανδριέων, καὶ Ἀμαξιτέων. Τῆς μὲν γὰρ Ἀμαξιτοῦ Νεανδριεῖς ὑπέρκεινται, καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐντὸς Λεκτοῦ, μεσογαιότεροι δὲ καὶ πλησιαίτεροι τῷ Ἰλίῳ· διέχουσι γὰρ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους. Τούτων δὲ κατ' ὑπερθε Κεβρήνιοι· τούτων δὲ Δαρδάνιοι μέχρι Παλαισκήψεως καὶ αὐτῆς τῆς Σκήψεως. Τὴν δὲ Ἀντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν·

Πρῶτα μὲν Ἀντανδρος, Λελέγων πόλις.

Ὁ δὲ Σκήψιος ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησιν ὥστ' ἐκπίπτει 606. αὐ εἰς τὴν τῶν Κιλικῶν. Οὗτοι γάρ εἰσι συνεχεῖς τοῖς Λελεξί μάλλον πῶς, τὸ νότιον πλευρὸν τῆς Ἰδῆς ἀφορίζοντες ταπεινοὶ δ' ὅμως καὶ οὗτοι, καὶ τῇ παραλίᾳ συνάπτοντες μάλλον τῇ κατὰ Ἀδραμύτιον. Μετὰ γὰρ τὸ Λεκτὸν τὸ Πολυμυθιδίον ἐστὶ χωρίον τε ἐν τετταράκοντα σταδίαις· εἴτ' ἐν ὀγδοήκοντα ἄσσοις, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης· εἴτ' ἐν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα τὰ Γάργαρα· κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας, ποιούσης τὸν ἰδίως Ἀδραμυττηνὸν καλούμενον κόλπον. Λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα ἡ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς περιλαμβάνεται ἰδίως μέντοι φασὶ τοῦτον Ἀδραμυττηνὸν, τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ἣ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πυρρῶϊς ἄκρας προσαγορευομένης· ἐφ' ἣ καὶ Ἀφροδίσιον ἰδρύται. Πλάτος δὲ τοῦ σώματός ἐστιν, ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν, διάστημα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων. Ἐντὸς δὲ ἡ τε Ἄντανδρός ἐστιν, ὑπερκείμενον ἔχουσα ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναί φασιν ὑπὸ τοῦ Πάριδος· καὶ ὁ Ἀσπανεύς, τὸ ὑλοτόμιον τῆς Ἰδαίας ὕλης· ἐνταῦθα γὰρ διατίθενται κατάγοντες τοῖς θεομένοις. Εἶτα Ἄσυρα, κώμη καὶ ἄλσος τῆς Ἀσυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἁγίου. Πλησίον δ' εὐθύς τὸ Ἀδραμύτιον, Ἀθηναίων ἄποικος πόλις, ἔχουσα λιμένα καὶ ναῦσταθμον. Ἐξω δὲ τοῦ κόλπου καὶ τῆς Πυρρῶϊς ἄκρας ἡ Κισθῆνη ἐστὶ, πόλις ἔρημος, ἔχουσα λιμένα· ὑπὲρ αὐτῆς [δ'] ἐν τῇ μεσογαίᾳ τό τε τοῦ χαλκοῦ 607. μέταλλον, καὶ Περπερίνα καὶ Τράϊον, καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἐφεξῆς αἱ τῶν Μιτυληναίων κῶμαι, Κορυφαντίς τε καὶ Ἡράκλεια· καὶ μετὰ ταῦτα Ἄττεα· εἴτ' Ἀταρνεὺς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ἐκβολαί· ταῦτα δ' ἤδη τοῦ Ἐλαϊτῶν κόλπου· καὶ ἐστὶ ἐν τῇ περαιᾷ ἡ Ἐλαία, καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος. Λέγωμεν δὲ ἀναλαβόντες

476 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

607. περί τῶν καθ' ἕκαστα παλιν, εἴ τι παραλείπεται μνήμης ἄξιον, καὶ πρῶτον περί τῆς Σκίψεως.

§. 52.

Ἔστι δ' ἡ μὲν παλαιὰ Σκίψις ἐπάνω Κεβρήνος κατὰ τὸ μετεωρότατον τῆς Ἰδῆς ἐγγὺς Πολίχνης· ἐκαλεῖτο δὲ τότε Σκίψις, εἴτ' ἄλλως, εἴτ' ἀπὸ τοῦ περισκεπτον εἶναι τὸν τόπον· εἰ δεῖ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματα ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς· ὕψερρον δὲ κατωτέρω σταδίους ἐξήκοντα εἰς τὴν νῦν Σκίψιν μετωκίσθησαν ὑπὸ Σκαμανδρίου τε τοῦ Ἐκτορος, καὶ Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου παιδός. Καὶ δύο γένη ταῦτα βασιλευῖσαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ Σκίψει λέγεται· μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἴτα Μιλησίοις συνεπολιτεύθησαν αὐτοί, καὶ δημοκρατικῶς ὄκουν· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ γένους οὐδὲν ἤττον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμαῖς· εἴτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρεια συνεπόλισε τοὺς Σκίψιους Ἀντίγονος· εἴτ' ἀπέλυσε Λυσίμαχος, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.

§. 53.

Οἶεται δ' ὁ Σκίψιος καὶ βασιλεῖον τοῦ Αἰνείου γεγονέναι τὴν Σκίψιν, μέσσην οὔσαν τῆς τε ὑπὸ τῷ Αἰνεῖα καὶ Λυρνησσῶ, εἰς ἣν φυγεῖν εἴρηται διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως· φησὶ γοῦν ὁ Ἀχιλλεύς·

Ἡ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο, μῶνον ἔοντα,
 Σεῦα κατ' ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι;
 Κεῖθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 Πέρσα, μεθορμηθεῖς.

Οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκίψεως λόγῳ τῷ λεχθέντι νῦν τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλλόμενα. Περιγε-

νέσθαι γὰρ δὴ τοῦτόν φασιν ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς 607.
Πριάμον δυσμένειαν

Ἄει γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω,
Οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκε.

Τοὺς δὲ συνάρχοντας Ἀντηνορίδας, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντήνορα,
διὰ τὴν Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ 608.
ἀλώσει τοῦ Ἰλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντή-
νορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρρητον ἔαθῆναι τὴν οἰ-
κίαν. Τὸν μὲν οὖν Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν περι-
γενομένων Ἐνετῶν εἰς τὴν Θράκην περαιωθῆναι· κάκειθεν
διαπεσεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετικὴν· τὸν
δὲ Αἰνεΐαν μετ' Ἀγχίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου
λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι· καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὴν Μακε-
δονικὸν Ὀλυμπόν φασιν· οἱ δὲ περὶ Μαντίνειαν τῆς Ἀρκαδίας
κτίσαι Καπύας, ἀπὸ Κάπυος θέμενον τοῦνομα τῷ πολίσματι·
οἱ δ' εἰς Αἴγεσαν καταῤραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμῳ Τρωΐ,
καὶ Ἔρυκα, καὶ Λιλύβαιον κατασχεῖν, καὶ ποταμοὺς περὶ
Αἴγεσαν προσαγορευῆσαι, Σκάμανδρον καὶ Σιμόεντα· ἐνθεν δ'
εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόντα μεῖναι κατὰ τι λόγιον τὸ κελεῦον μέ-
νειν, ὅπου ἂν τὴν τράπεζαν καταφάγη· συμβῆναι δὲ τῆς Λα-
τίνης περὶ τὸ Λαουίνιον τοῦτο, ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντί
τραπέζης κατὰ ἀπορίαν, καὶ ἅμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ
κρέασιν. Ὅμηρος μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέροις ἕσκειν, οὐδὲ
τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκῆψεως λεχθεῖσιν. Ἐμφαίνει
γὰρ μεμενηκότα τὸν Αἰνεΐαν ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ διαδεδεγμένον
τὴν ἀρχὴν, καὶ παραδεδωκότα παισὶ παίδων τὴν διαδοχὴν
αὐτῆς, ἠφανισμένου τοῦ τῶν Πριαμιδῶν γένους·

Ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.

*...

608. Οὕτω δ' οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμανδρίου διαδοχὴ σώζοιτ' ἄν. Πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς ἑτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάτην λέγουσι, καὶ αὐτόθι ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. Τινὲς δὲ γράφουσι,

Νῦν δὲ δὴ Διγείκο γένος πάντεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων,
τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες.

§. 54.

Ἐκ δὲ τῆς Σκῆψεως οἱ τε Σωκρατικοὶ γέγονασιν, Ἐρασος καὶ Κορίσκος, καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς, ἀνὴρ καὶ Ἀριστοτέλους ἠκροαμένος καὶ Θεοφράσου, διαδεδεγμένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράσου, ἐν ἣ ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους· ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης τὴν ἑαυτοῦ Θεοφράσῳ παρέδωκεν· ὥπερ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, πρῶτος, ὧν ἴσμεν, συναγαγὼν βιβλία, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης

609. σύνταξιν. Θεόφρασος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δ' εἰς Σκῆψιν κομίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κατάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρουσαν ἐν διώρυγί τινι ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σπητῶν κακωθέντα, ὅψε ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκωντι τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράσου βιβλία. Ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον, ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἀμαρτάνων πλήρη τὰ βιβλία. Συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν παλαι τοῖς μετὰ Θεόφρασον, ὅλως οὐκ ἔχουσι τὰ βιβλία, πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν

ἑξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέτει βου-
ληκυδίξειν τοῖς ὄψιρον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προήλθον,
ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελίζειν, ἀναγκά-
ζεσθαι μὲντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν
ἀμαρτιῶν. Πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ρώμη προσελάβετο. Εὐθὺς
γὰρ μετὰ τὴν Ἀπειλίκωντος τελευταίην, Σύλλας ἤρε τὴν Ἀπελ-
λίκωντος βιβλιοθήκην ὅ τὰς Ἀθήνας ἐλὼν· δεῦρο δὲ κομισθεῖσαν
Τυρανήων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὦν,
θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης· καὶ βιβλιοπῶλαί τινες
γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες, ὅπερ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πράσιν γραφομένων βιβλίων
καὶ ἐνθάδε, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη.

§. 55.

Ἐκ δὲ τῆς Σικήψεως καὶ ὁ Δημήτριός ἐστιν, οὗ μεμνήμεθα
πολλάκις, ὁ τὸν Τρωϊκὸν διάκισμον ἐξηγησάμενος γραμμα-
τικὸς, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονὼς Κράτητι καὶ Ἀρισάρχῳ
καὶ μετὰ τοῦτον Μητρόθωρος, ἀνὴρ ἐκ τοῦ φιλοσόφου μετα-
βεβληκῶς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον, καὶ ῥητορεύων τὸ πλεον ἐν
τοῖς συγγράμμασιν· ἐχρήσατο δὲ φράσειώξ τινα χαρακτῆρι καινῷ,
καὶ κατεπλήξατο πολλούς· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν Χαλκηδόνι
γάμου λαμπροῦ πένης ὦν ἔτυχε, καὶ ἐχρημάτιζε Χαλκηδόνιος·
Μιθριδάτην δὲ θεραπεύσας τὸν Εὐπάτορα, συναπῆρεν εἰς τὸν
Πόντον ἐκείνω μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐτιμήθη διαφερόντως,
ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι ἀναβολὴ βιο-
τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα. Οὐ μὲντοι διητυύχησεν, ἀλλ' ἐμπε-
σὼν εἰς ἔχθραν ἀδικωτέρων ἀνθρώπων, ἀπέστη τοῦ βασιλέως
κατὰ τὴν πρὸς Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον πρεσβείαν· ὁ δ' ἄκουσα
ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Εὐπάτορι, φεύγοντι ἤδη τὴν προγονικὴν
βασίλειαν· κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν κατέσρεψε τὸν βίον, εἶθ' ὑπὸ

610. τοῦ βασιλέως, εἴθ' ὑπὸ νόσου λέγεται γὰρ ἀμφότερα. Περί μὲν τῶν Σκηψίων ταῦτα.

§. 56.

Μετὰ δὲ Σκηψῶν Ἄνδαιρα καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γαργαρίς. Ἐστὶ δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδαιρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεὶς ἀποσάζει ψευδάργυρον, ἢ προσλαβοῦσα χαλκὸν πὸ καλούμενον γίνεται κράμα, ὃ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι· γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τρωῶλον. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία, ἃ οἱ Λέλεγες κατεῖχον. ὡς δ' αὐτως καὶ τὰ περὶ Ἄσσον.

§. 57.

Ἐστὶ δὲ ἡ Ἄστος ἐρυμνὴ καὶ εὐτειχὴς, ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα. ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρησθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κισαριστοῦ·

Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θασσον ὀλέθρου πείραθ' ἔκηαι.

Ὁ δὲ λιμὴν χώματι κατεσκευάσθαι μεγάλῳ. Ἐντεῦθεν ἦν Κλεάνθης, ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως σχολὴν, καταλιπὼν δὲ Χρυσίππῳ τῷ Σολεῖ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδεῖαν. Ἦν δὲ Ἑρμείας εὐνοῦχος, τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης· γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἠκροάσατο καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ, τῷ δεσπότη συνετυράνησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τὸν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελφοῦ συνώκισε. Μένων δὲ ὁ Ρόδιος ὑπηρετῶν τότε τοῖς Πέρσαις καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν ξενίας

τε ἅμα ὀνόματι καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβὼν δ' ἄβιο.
ἀνέπεμψεν ὡς τὸν βασιλέα, κακῆ κρεμασθεὶς ἀπώλετο οἱ φιλό-
σοφοι δ' ἐσώθησαν, φεύγοντες τὰ χωρία, ἃ οἱ Πέρσαι κατέσχον.

§. 58.

Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἄσσον.
Ἐλλάνικος δὲ Αἰολίδα φησὶν ὡς καὶ τὰ Γάργαρα καὶ ἡ
Λαμπωνία Αἰολέων. Ἀσσίων γάρ ἐστι κτίσμα τὰ Γάργαρα,
οὐκ εὖ συνοικούμενα· ἐποίκους γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσήγαγον ἐκ θι.
Μιλητοπόλεως, ἐρημώσαντες ἐκείνην, ὥστε ἡμιβαρβαρούς γενέ-
σθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκήψιος ἀντὶ Αἰολέων. Καθ'
Ὅμηρον μέντοι ταῦτα πάντα ἦν Δελέγων, οὓς τινες μὲν Κᾶρας
ἀποφαίνουσιν, Ὅμηρος δὲ χωρίζει·

Πρὸς μὲν ἄλός Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Δέλγες καὶ Καύκωνες.

Ἐτεροὶ μὲν τοίνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν ὄκουν δὲ μεταξύ τῶν
ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ Κιλικῶν·
ἐκπορθηθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως μετέστησαν εἰς τὴν Καρίαν,
καὶ κατέσχον τὰ περὶ τὴν νῦν Ἀλικαρνασσὸν χωρία.

§. 59.

Ἡ μὲν τοίνυν ἐκλειψθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ'
ἔστιν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἀλικαρνασσέων τὰ Πήδασα ὑπ'
αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, καὶ ἡ νῦν χώρα Πηδασίς λέ-
γεται. Φασὶ δ' ἐν αὐτῇ καὶ ὀκτώ πόλεις ὄκησθαι ὑπὸ τῶν
Δελέγων πρότερον εὐανδρησάντων, ὥστε καὶ τῆς Καρίας κατα-
σχεῖν τῆς μέχρι Μύνδου καὶ Βαίρυλιῶν καὶ τῆς Πισιδίας
ἀποτεμέσθαι πολλήν. Ὑστερον δ' ἅμα τοῖς Καρσί στρατευόμενοι
κατεμερίσθησαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠφανίσθη τὸ γένος·
τῶν δ' ὀκτὼ πόλεων τὰς ἐξ Μαύσωλος εἰς μίαν τὴν Ἀλικαρ-

612. νασσὸν συνήγαγεν, ὡς Καλλισθένης ἰσορεῖ· Σουάγελα δὲ καὶ Μύνδον διεφύλαξε. Τοῖς δὲ Πηδατεῦσι τούτοις φησὶν Ἡρόδοτος, ὅτε μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι καὶ τοῖς περιοίκις, τὴν ἰέρειαν τῆς Ἀθηναῖς πύγωνα ἰσχεῖν· τρίς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς. Πηδάσον δὲ καὶ ἐν τῇ νῦν Στρατονικέων πολίχνιόν ἐστιν. Ἐν ὅλῃ δὲ Καρίᾳ καὶ ἐν Μιλήτῳ Λελέγων τάφοι, καὶ ἐρύματα, καὶ ἕρη κατοικιῶν δεύκνυται.

§. 60.

Μετὰ δὲ τοὺς Λελέγας τὴν ἐξῆς παραλίαν ὤκουσιν Κίλικες κατ' Ὀμηρον, ἣν δὴ νῦν ἔχουσιν Ἀδραμυττηνοὶ τε καὶ Ἀταρνεῖται καὶ Πιταναῖοι, μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Καΐκου. Διήρητο δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες, καθάπερ εἶπομεν, τὴν τε ὑπὸ τῷ Ἡετίωνι, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μύνητι.

§. 61.

Τοῦ μὲν οὖν Ἡετίωνος λέγει πόλιν Θήβην·

Ἄχόμεθ' εἰς Θήβην, ἰσρὴν πόλιν Ἡετίωνος.

Τούτου δὲ καὶ τὴν Χρύσαν τὴν ἔχουσαν τὸ ἱερόν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει, εἴπερ ἡ Χρυσή τις ἐκ τῆς Θήβης ἐάλω·

Ἄχόμεθα,

γάρ φησιν,

εἰς Θήβην·

Τὴν δὲ διεπράδομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·

612.

Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱεσὶ Ἀχαιῶν,

Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδ' ἀκαλλιπάρηον.

Τοῦ δὲ Μύνητος τὴν Λυρνησσὸν· ἐπειδὴ,

Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,

τόν τε Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον ἀνεΐλεν Ἀχιλλεύς· ὥσε, 612.
ὅταν φῆ ἡ Βρισηΐς,

οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
οὐ τὴν Θήβην λέγοι ἄν· αὐτὴ γὰρ Ἡετίωνος· ἀλλὰ τὴν Λυρ-
νησσόν· ἀμφότεραι δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι μετὰ ταῦτα Θήβης
πεδίῳ, δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον γενέσθαι φασὶ Μυσοῖς
μὲν καὶ Λυδοῖς πρότερον, τοῖς δ' Ἕλλησιν ὕστερον, τοῖς
ἐποικήσασιν ἐκ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Λέσβου. ἔχουσι δὲ νῦν
Ἀδραμυττηνοὶ τὸ πλεόν· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη καὶ ἡ Λυρ-
νησσός, ἐρυμνὸν χωρίον· ἔρημοι δ' ἀμφότεραι· διέχουσι δὲ
Ἀδραμυττίου σαδίους ἡ μὲν ἐξήκοντα, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα καὶ
ὀκτὼ ἐπὶ θάτερα.

§. 62.

Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττηνῇ ἔστι καὶ ἡ Χρῦσα καὶ ἡ Κίλλα· πλη-
σίον οὖν τῆς Θήβης ἔστι νῦν Κίλλα τις τόπος λεγόμενος, ἐν
ᾧ Κιλλαίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν· παραῶρεϊ δ' αὐτῷ ἐξ Ἰδης
φερόμενος ὁ Κίλλος ποταμός· ταῦτα δ' ἔστι κατὰ τὴν Ἀνταν-
δρίαν. Καὶ τὸ ἐν Λέσβῳ δὲ Κίλλαιον ἀπὸ ταύτης τῆς Κίλλης
ὠνόμασαι· ἔστι δὲ καὶ Κίλλαιον ὄρος μετὰξὺ Γαργάρων καὶ
Ἀντάνδρου. Φησὶ δὲ Δάης ὁ Κολωνεύς ἐν Κολωναῖς ἰδρυθῆναι
πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰολέων τὸ τοῦ
Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· καὶ ἐν Χρῦσῃ δὲ λέγουσι Κιλλαῖον
Ἀπόλλωνα ἰδρῦσθαι· ἄδηλον, εἴτε τὸν αὐτὸν τῷ Σμινθεῖ, εἴδ'
ἕτερον.

§. 63.

Ἡ δὲ Χρῦσα ἐπὶ θαλάττῃ πολίχμιον ἦν, ἔχον λιμένα· πλη-
σίον δὲ ὑπέρεκειται ἡ Θήβη· ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ τὸ ἱερόν τοῦ

612. Σμυθέως Ἀπόλλωνος, καὶ ἡ Χρυσή· ἠρήμωται δὲ νῦν τὸ χωρίον τελέως· εἰς δὲ τὴν νῦν Χρῦσαν τὴν κατὰ Ἀμαξιτὸν μεθιέδρυνται τὸ ἱερόν, τῶν Κιλικῶν τῶν μὲν εἰς τὴν Παιμφυλίαν ἐκπεσόντων, τῶν δὲ εἰς Ἀμαξιτόν. Οἱ δ' ἀπειρότεροι τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν ἐνταῦθα τὸν Χρῦσιν καὶ τὴν Χρυσήδα γεγονέναι φασί, καὶ τὸν Ὀμηρὸν τούτου τοῦ τόπου μεμνησθαι. Ἄλλ' οὔτε λιμὴν ἐστὶ ἐνταῦθα· ἐκεῖνος δὲ φησιν,
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυδενδρῖος ἐντὸς ἔκοντο·
 οὐτ' ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἱερόν ἐστιν· ἐκεῖνος δ' ἐπὶ θαλάττῃ ποιεῖ τὸ ἱερόν·

Ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ πομποπόροιο·

613. Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει.

Οὐδὲ Θήβης πλησίον· ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἐκεῖθεν γοῦν ἀλοῦσαν λέγει τὴν Χρυσήδα. Ἄλλ' οὐδὲ Κίλλα τόπος οὐδεὶς ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων χώρα δείκνυται, οὐδὲ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· ὁ δὲ Ποιητὴς συζεύγνυσιν·

Ὡς Χρῦσιν ἀμφιδέθηκας,

Κίλλαν τε ζαθέην.

Ἐν δὲ τῷ Θήβης πεδίῳ δείκνυται πλησίον· ὁ τε πλοῦς ἀπὸ μὲν τῆς Κιλικίου Χρῦσης ἐπὶ τὸ ναύσταθμον, ἑπτακοσίων πούρασιον ἐστὶν ἡμερήσιός πως, ὅσον φαίνεται πλεύσας ὁ Ὀδυσσεύς. Ἐκβάς γὰρ εὐθὺς παρίσσει τὴν θυσίαν τῷ θεῷ, καὶ τῆς ἐσπέρας ἐπιλαβούσης μένει αὐτόθι· πρωτὶ δὲ ἀποπλεῖ. Ἀπὸ Ἀμαξιτοῦ δὲ τὸ τρίτον μόλις τοῦ λεχθέντος διαστήματός ἐστιν· ὥστε παρῆν τῷ Ὀδυσσεῖ αὐθημερόν ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸ ναύσταθμον τελέσαντι τὴν θυσίαν. Ἔστι δὲ καὶ Κίλλου μνημα περὶ τὸ ἱερόν τοῦ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος, χῶμα μέγα· ἠνίοχον δὲ τοῦτον Πέλοπός φασιν, ἠγησάμενον τῶν τόπων, ἀφ' οὗ ἴσως ἡ Κιλικία, ἢ ἔμπαλιν.